

Sygn. akt I CSK 69/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. Ż.
z udziałem M. Ż.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 kwietnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek wnioskodawcy
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z dnia 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane; brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ.; z dnia 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak jest korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w części, natomiast wniosek o uchylenie dotyczy całego postanowienia.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi wnioskodawcy. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie z wnioskiem o oddalenie skargi. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania

kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów połączyła ze wskazanymi przez siebie - innymi - postulowanymi rozstrzygnięciami. Pełnomocnik wnioskodawczyni nie wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).